

ALS DAT MAAR GOED KOMT!

Een blijspel in drie bedrijven

door

Ivo Maes

PERSONAGES:

(5 dames - 3 heren)

LEON: Heer des huizes, 45 à 50 jaar.

MAGDA: Zijn vrouw, 45 jaar.

JAAK: Hun zoon, 20 jaar.

OMA: Leons moeder, 89 jaar.

ANNY: Buurvrouw, 45 à 50 jaar.

JENNY: Vriendin van Jaak, 20 jaar.

JULLEKE VERSTREPEN: Duivenmelker, vriend van Leon, 45 à 55 jaar.

LIESJE: Nichtje van Julleke Verstrepen, 20 jaar.

DECOR:

Zelfde decor voor de drie bedrijven.

De woonkamer van een doordeweekse familie, bestaande uit een eetkamer en zithoek. Centraal achteraan een brede deurloze toegang tussen hall en woonkamer. Rechts is een deur naar de verschillende slaapkamers. Links is een deur die naar de keuken en tuin leidt. Tegen de achterwand staat een buffetkast waarop een aantal boeken en enkele flessen sterke drank geplaatst staan. Vooraan rechts staat een schommelstoel, met daarnaast een klein tafeltje waarop een breiwerk ligt. Links vooraan staat een laag bijzettafeltje waarop een dun tafelkleedje ligt dat tot aan de grond reikt. Aan de wand hangt een spiegel.

TIJDSBEPALING:

Eerste bedrijf : namiddag.

Tweede bedrijf : 8 dagen later, 's ochtends.

Derde bedrijf : 1 dag later, namiddag.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

(Leon ligt onderuit gezakt in de zetel en leest de krant. Eén voet rust op de salontafel, de andere voet steunt op de grond. Magda stofzuigt onder zijn benen. Het lukt haar niet al te best. Ze stoot met de stofzuiger enkele malen bewust tegen de op de grond staande voet. Zonder opkijken plaatst Leon traag het ene been op de salontafel en het andere been op de grond. Magda kijkt hem met gefronste wenkbrauwen aan. Leon reageert niet.)

MAGDA: *(Zet stofzuiger af.)* Zit ge gemakkelijk?

LEON: *(Niet opkijkend.)* Hmmm???

MAGDA: Ik vraag of dat ge gemakkelijk zit!

LEON: *(Kijkt op, denkt even na. Schuift met zijn rug heen en weer.)*
Nee, nu dat ge het zegt,... Pak dat kussen daar eens. *(Terug in zijn krant.)*

MAGDA: Alstublieft Leon, ga in die andere zetel zitten. *(Geen reactie)*
Awel, komt er nog iets van!

LEON: *(Niet opkijkend.)* 't Is niet waar!!

MAGDA: 't Is wel waar. Allé vooruit, schiet op!

LEON: *(Staat traag op. Hij blijft in de krant lezen.)* Hoe is dat nu toch mogelijk!

MAGDA: Gij had met uw gazet moeten trouwen, in plaats van met mij.

LEON: Maar Magda toch! God och God, dat is een ramp!

MAGDA: Hoe..??

LEON: Anderlecht heeft zijn trainer buiten gegooid.

MAGDA: *(Ongeïnteresseerd.)* Het is niet waar!

LEON: Jawel, 't is wel waar. *(Wil al lezend in een zetel gaan zitten waar een fruitschaal in staat. Magda kan nog net voor Leon gaat zitten de schaal weg trekken. Hij plaatst beide voeten op de salontafel.)* Daar verschiet ik nu van. Zo'n goeie trainer. *(Kleine pauze. Dan, zonder opkijken.)* Zeg Magda, wilt ge voor mij eens een flesje bier uit de ijskast pakken?

MAGDA: Gij zijt precies een sirene van een politiewagen.

LEON: Hoe dat?

MAGDA: *(Sirene nabootsend.)* Doe-dees, doe-da, doe-dees, doe-da.

LEON: Allé shoeke. *(Magda blijft onbewogen. Leon, met meer en meer passie)* Schatteke,... lieveke,... zoeteke...

MAGDA: 't Is al goed, 't is al goed. *(Af naar keuken)*

LEON: *(Met ingehouden lachje, terug in zijn krant.)* Hè hè hè hè...

Tweede tafereel

(De buitendeur slaat hoorbaar dicht.)

JAAK: *(Op via hall. Hij gedraagt zich losjes en nonchalant. Hij is de grapjas van de familie.)* Dag Pa.

LEON: Ha Jaak, jongen.

JAAK: Hebt ge het laatste nieuws al gehoord?

LEON: Welk nieuws?

JAAK: De trainer ligt eruit bij Anderlecht.

LEON: Ja, ik ben het hier juist aan 't lezen. Hij had die stopper verleden week nooit van het veld mogen halen. Nadien hebben ze nog drie goals binnen gekregen.

JAAK: *(Laat zich met veel vertoon in de zetel vallen, waar Leon voordien in zat. Hij plaatst traag zijn benen, zoals Leon in het begin van het stuk)* Ik weet het, ik weet het.

(Magda op uit keuken, met geopend bierflesje in de hand. Ze blijft verwonderd naast Jaak staan en kijkt beurtelings diegene aan, die hierna spreekt.)

Al moet ge toch toegeven dat er al enkele weken iets schort aan de afwerking.

LEON: Maar dat is toch normaal. Via het centrum geraken ze amper tot in de grote backline.

JAAK: Als ze zo blijven spelen, dan gaan ze dit seizoen nog veel punten verliezen. *(Hij bemerkt dan pas Magda.)* Dag ma,... Euh, kijkt gij altijd zo raar als ge bier gedronken hebt? *(Wijst naar het flesje in haar hand.)*

MAGDA: *(Zet het bierflesje geïrriteerd op de salontafel.)* De appel valt niet ver van de boom. Zie dat daar nu zitten, die twee. Het is halfeen in de middag. Heel de wereld is druk in de weer, behalve

deze twee venten. Die hangen weeral lamleendig in hun zetel.

JAAK: (*Schrikt op.*) Halfeen? Hebt ge halfeen gezegd ma? Verdikkeme, ik heb afgesproken met Jenny! Saluut! (*Af via hall.*)

Derde tafereel

MAGDA: Jenny! Wie is Jenny?

LEON: Zijn nieuw lief, naar het schijnt. Hij had het er gisteren over.

MAGDA: Ah zo. Is het weer zover. Het zou veel beter zijn als hij eens wat meehielp in huis. Daar staat in de keuken nog een afwas waar ge niet overheen kunt kijken. Maar alle uitvluchten zijn goed om er tussenuit te knijpen. (*Plaatst stofzuiger verdekt achter de zetel.*)

LEON: (*Zuchtend*) Ja Magda, die jeugd van tegenwoordig hè. Niks mee aan te vangen.

MAGDA: Oh, die van tegenwoordig? Hoe dikwijls hebt gij de laatste jaren al afgewassen? In 't begin ja, toen we pas getrouwd waren, toen hielp ge al eens mee in huis. Alhoewel, veel meer dan het bed terug opdekken was het toen ook niet.

LEON: Maar begrijp dan toch dat ieder zijn eigen taken heeft.

MAGDA: Oh ja? En wat zijn Uw taken dan wel?

LEON: Euh...

MAGDA: En durf nu niet over uw duivenkot beginnen hoor!

LEON: Voila, neem nu mijn duivenkot. Ik heb daarbuiten duiven zitten, die stukken van mensen kosten. Daar moet ge nu eenmaal veel tijd in steken.

MAGDA: (*Begint het stof af te nemen.*) Laat me niet lachen. Al uw tijd verprutst gij in 't café van "Lowieke Limonat",... met uw conteurke. En dat kost stukken van mensen.

LEON: (*Lachend.*) Wel Magda, wees nu eens eerlijk. Wat kent gij in feite van duiven? Ge hebt nog nooit meegevlogen!

MAGDA: Ja, toe maar. Lach me maar uit! Maar het wordt me soms toch wel wat teveel hoor. En daar komt dan nog bij dat we verleden maand uw moeder hier in huis hebben genomen. Dat mens vergt ook veel van mijn tijd, weet ge.

LEON: Akkoord, Oma is 89 jaar en haar benen willen zo goed niet meer mee. Maar als ge haar in haar schommelstoel zet en ge

geeft haar een breiwerk in haar handen, dan heb ge er toch geen omkijken meer naar.

MAGDA: Och, met u valt ook niet te praten.

LEON: Neen, over praten kan ik niet meepraten. (*Binnenpretje.*) Hè hè hè, daarvoor... daarvoor moet ge bij een specialist zijn zoals "Madam Joehoe".

MAGDA: Wie?

LEON: "Madam Joehoe", onze lieve buurvrouw die hier elke dag over de vloer komt. Als die haar mond opendoet, dan is er het eerste halfuur geen speld tussen te krijgen.

MAGDA: Nu niet overdrijven, hé Leon. Anny van hiernaast is een doorbraaf mens. Het doet al eens deugd om, gezellig onder vrouwen, een babbeltje te slaan. (*Met ingehouden lachje.*) Al moet ik toegeven dat ze van tijd tot tijd nogal hard van stapel loopt.

LEON: Van tijd tot tijd! Zo'n mensen gebruiken ze om... om betogingen uiteen te drijven. (*Beiden lachen.*)

MAGDA: (*Stoft de buffetkast af en neemt de jeneverfles vast.*) Maar is die fles nu weeral bijna leeg? Leon ge moet U toch eens een beetje gaan inhouden hoor. Ik kan u niet bijhouden met jenever te kopen.

LEON: Af en toe een goed borreltje kan geen kwaad.

MAGDA: Ja maar, het loopt de laatste weken toch de spuigaten uit.

LEON: Nonkel Louis zaliger, die zei altijd: "Jenever, da's goed voor de maaikes!"

MAGDA: Tegen!

LEON: Wat zegt ge?

MAGDA: TEGEN de maaikes! Jenever, dat is goed tegen de maaikes!

LEON: Ziet ge nu wel. Ge zegt zelf dat het goed is.

(*De buitendeur slaat hoorbaar toe.*)

Vierde tafereel

ANNY: (*Nog onzichtbaar in de hall. Ze roept hard en langgerekt.*) JOEHOE...!! JOEHOE..., IK BEN HET!!

LEON: Wie we daar hebben!.

ANNY: *(Op. Ze is een spraakwerval van de ergste soort en een echte roddeltante.)* Goiedag. Ha, wat een lekker weertje buiten. Zeg Magda, bij dat boetiexke... *(Zoekt Magda en ziet haar achter zich aan de buffetkast staan.)* Ah, daar zijt ge. Wat ik zeggen wou. Bij dat boetiexke in de Kerkstraat ligt een prachtig kleedje voor.

MAGDA: Echt waar? *(Ze kijkt glimlachend achter Anny door naar Leon.)*

ANNY: Ja, een droom. Behalve het prijskaartje dat er aan hangt. Dat is meer een nachtmerrie. Ik bedoel maar, ik wil best 18000 Fr. betalen voor zoiets... chique, maar onze Jos zal er weer een week van wakker liggen. *(Magda kijkt op haar horloge. Anny overweegt even.)* Maar wacht eens! Als ik hem nu eens vertel dat het een kleedje van... laat ons zeggen 30.000Fr. is en... *(Nadenkend.)*

MAGDA: *(Kijkt nogmaals op haar horloge.)* Euh Anny...

ANNY: ...en dat ik het geluk heb gehad van het in de solden te kopen voor ocharmkes 18.000Fr., dan... Dat moet lukken!

MAGDA: *(Anny onderbrekend.)* Anny, Anny, *(Plotse stilte.)* Het is tijd voor Oma. Ik ga haar even in haar kamer halen. Ga maar even zitten. Ik ben zo weer terug.

ANNY: Oh, doe maar rustig aan hoor. Ik heb al de tijd. Ik babbel zolang wel wat met Leon. Hè Leonneke!

LEON: *(Terzijde.)* Miljaar... *(Neemt een schaal met koekjes van de salontafel en gaat er mee naar Anny.)* Een koekske, Anny? *(Terzijde.)* ...Dan zwijgt ge misschien efkens.

(Leon neemt één koekje in de hand en presenteert het Anny. Anny trekt hem de hele schaal uit de andere hand en gaat er mee aan tafel zitten. Onthutst steekt Leon het ene koekje in zijn mond. Magda, glimlachend, af naar slaapkamer. Anny zet zich aan tafel. Tijdens het spreken zit ze gedeeltelijk met haar rug naar Leon, zodat deze duidelijk zijn verveeldheid kan laten blijken.)

ANNY: Amaai, ik ben content dat ik eens eventjes neerzit. *(Ziet afstofdoek op de eettafel liggen.)* Was Magda weeral aan 't afstoffen? Die weet ook niet van ophouden. Maar och kom, het is toch plezant als het huis zo'n beetje proper is. Wij vrouwen zijn eigenlijk toch onmisbaar. Al denken de mannen daar soms heel anders over. Ik las verleden week nog - in zo'n echt roddelblad - dat de man in 't algemeen vindt dat een vrouw iets is dat moet passen bij het behangpapier. Schandalig! Zoudt gij met zoiets in uwe kop durven rondlopen? *(Ze draait zich naar Leon)*

toe.)

LEON: *(Is met zijn gedachten afwezig en schrikt op.)* Hè? Euh, ja ja, zeker en vast!

ANNY: *(Boos.)* Wablieft?

LEON: Neen neen, natuurlijk niet!

ANNY: *(Draait zich terug weg van Leon.)* Als ik maar vermoedde dat onze Jos zoiets zou durven denken, dan... Och nu dat gij zojuist over behangpapier begint. Bij mij thuis was het verleden week een echte varkensstal. Ik kwam thuis, - ik was gaan winkelen. Ik had zo'n schoon bordeaux frakske gekocht, met van die gouden knopen op en hier bezijden,... - enfin, ik kom thuis en onze Jos was juist bezig met behangen. *(Ze draait zich weer plots naar Leon toe. Deze was juist opgestaan en maakte aanstalten om er tussenuit te knijpen. Leon laat zich snel terug in de zetel vallen.)* Leon, een rommel dat dat was! Niet te geloven, niet te geloven! *(Ze draait zich weer weg. Leon maakt aanstalten om over de rugleuning van de sofa te kruipen, heel behoedzaam, zonder Anny te storen.)* Stoelen op de tafel. Die zetels in een hoek van de kamer bij elkaar geschoven. Ik werd er gelijk stil van. *(Met een zucht.)* Jaaa! *(Ze bemerkt plots een foto van oma op de kast.)* Och God toch! *(Gaat er naartoe en neemt de foto vast.)* Een foto van uw moeder. Die is ook oud geworden hé. *(Ze keert zich naar Leon, die, halverwege de rugleuning, balancerend, zich betrappt voelt. Anny gaapt hem ongelovig aan, schudt niet begrijpend haar hoofd en draait zich weer om.)* Voor Magda zal het er niet gemakkelijker op worden, nu ze ook nog voor oma te zorgen heeft. Ach, een mens kan toch sukkelachtig worden op zo'n leeftijd, hmmm? *(Ze keert zich nogmaals naar Leon, maar deze is weggevlucht via de keuken.)* Maar waar is die nu naartoe?

Vijfde tafereel

MAGDA: *(Op uit slaapkamer. Ze heeft Oma aan de arm.)* Hier zijn we al terug. Wel, maar waar zit onze Leon? *(Gaat Oma in de schommelstoel zetten. Oma neemt een breiwerk.)*

ANNY: Weet ik veel. Die was zo maar ineens verdwenen. Zeg, stapt uwe vent altijd zo uit zijn zetel?

MAGDA: Hoe bedoelt ge?

ANNY: Ach laat maar zitten. O ja, voordat ik het vergeet. *(Ze haalt een*

briefomslag te voorschijn.) Ik ben zojuist buiten de facteur tegen het lijf gelopen. Hij stond op het punt hier aan te bellen om deze brief af te geven. Hij is voor U.

MAGDA: Een brief, voor mij? (*Neemt de brief aan.*) En nog wel een aangetekende zending!

ANNY: Ja, hij wou hem eerst niet afgeven, maar toen heb ik eens efkens een klapke met hem gedaan en,... enfin, hij zat rap terug op zijn fiets.

MAGDA: Ja, dat zal wel. (*Opent de brief en begint aanvankelijk met gefronste wenkbrauwen te lezen. Haar gezicht klaart echter vlug op.*) Maar... nee maar,... dat, dat is niet mogelijk. Ik,... ik,...

ANNY: (*Zeer nieuwsgierig naar de inhoud van de brief.*) Is er iets gebeurd?

MAGDA: (*Jubelt het uit.*) IK HEB GEWONNEN!! IK HEB GEWONNEN!! (*Stapt blij door de kamer.*) Het is niet te geloven! (*Laat zich overrompeld in de zetel neerzakken en zegt rustig voor zich uit.*) Ik heb gewonnen.

ANNY: (*Komt nieuwsgierig naast haar zitten.*) Hebt ge iets gewonnen, Magda?

MAGDA: Oh, Anny!! (*Omhelst Anny.*) 14 dagen COSTA BRAVA!

ANNY: (*Ongelovig.*) Wablieft!? Een reis? Naar Spanje? Maar Magda dat is prachtig!

MAGDA: Hoe is het mogelijk! (*Tot Anny.*) Luister, ge kent toch dat tijdschrift "Het leven der vrouw"? Wel, enkele maanden geleden stond daar een wedstrijd in. Zo'n onnozel quizke met meerkeuzevragen. Voor de lol heb ik dat eens ingevuld en opgestuurd. Ik had er nadien helemaal niets meer van gehoord. (*Zucht.*) Ik kan het nog steeds niet geloven.

ANNY: (*Neemt nieuwsgierig de brief over en bekijkt hem.*) Dat is zeker een reis voor één persoon, hmm? Dat is zonde. (*Dan verwonderd.*) 17 maart? Maar dat is vandaag! Magda, dat vliegtuig vertrekt vandaag nog!

MAGDA: Wat? Hoe vandaag?? (*Trekt snel de brief uit Anny's handen en leest.*) ... zal vertrekken op 17 maart om 18.30 u. Deze brief geldt als laatste herinnering, omdat wij, geachte Mevrouw, nog steeds geen bericht van kennisname van U mochten ontvangen. (*Laat de brief zakken.*) Vandaag! Om halfzeven vanavond! Maar dat is binnen 5 uur! Dat kan niet waar zijn.

ANNY: Hebt gij vroeger dan geen bericht ontvangen?

MAGDA: Neen. Ik begrijp er niets van. (*Vertwijfeld.*) Maar wat moet ik nu gaan doen? ! Ik heb niets gepakt. Ze gunnen me zelfs geen tijd om een zonnebril te gaan kopen.

ANNY: Weet ge wat we gaan doen. We duiken tezamen uw kleerkast in en we zoeken wat zomerse kleedjes bij mekaar. En wat die zonnebril betreft, die moogt ge van mij lenen.

MAGDA: Echt waar?

ANNY: Ja, ik heb thuis nog een prachtexemplaar liggen. Die hebben we verleden jaar in Griekenland gekocht. (*Magda is reeds tot aan de slaapkamerdeur gestapt, maar Anny blijft in het midden van de kamer, eerder tot zichzelf, staan praten.*) Ik herinner me het nog goed. We waren toen juist in Athene aan de Akkerpolis... en onze Jos vond dat ik..

MAGDA: (*Wachtend bij de deur.*) Anny! Denk aan mijn vliegtuig!

ANNY: (*Verdwaasd.*) Hè? O ja? (*Stapt richting slaapkamerdeur.*) Wat ik zeggen wou,... (*Magda af.*)... onze Jos vond dat de heldere kleur van mijn ogen... (*Anny af, maar nog steeds pratend.*) ...zo schoon uitkwam achter de brillenglazen...

Zesde tafereel

(Enkele seconden stilte. Dan legt oma haar breiwerk opzij. Langzaam komt ze, met behulp van haar wandelstok, uit haar schommelstoel recht.)

OMA: (Kreunend en met een hoge, krakende stem.) Jaaaa!!! Als dat maar goed komt!!!

(Als ze wankelend een tweetal passen van haar schommelstoel verwijderd is, hoort men de buitendeur dichtslaan en klinken er stemmen in de hall. Oma neemt terug plaats in haar schommelstoel. Jaak en Jenny op.)

JAAK: Hé, onze pa en ons ma zijn er niet. Prachtig Jenny, dan hebben we het huis voor ons alleen.

JENNY: (*Bemerkt Oma.*) Pssst Jaak, en wie zit daar dan?

JAAK: Oh, maar dat is Oma. Oma ziet niet meer al te best. (*Hij gaat naar Oma. Met luide stem.*) En horen doet ze ook niet goed. Is het niet, Oma? (*Oma knikt lachend ja. Jaak tot Jenny.*) Ziet ge wel,

potdoof. Kom laten we even in de zetel gaan zitten. *(Beiden gaan zitten.)* Wilt ge iets drinken?

JENNY: Nee, dank je. *(Kijkt rond.)* Jullie wonen hier erg mooi. En zo proper.

JAAK: *(Slaat zijn arm om haar schouder.)* Ja, het stof afdoen en stofzuigen dat is mijn taak. De meubels boenen, dat doe ik ook altijd. Ik vind dat een huis steeds opgeruimd moet zijn.

JENNY: Ik ook. Ik heb echt een hekel aan rommel in huis.

JAAK: *(Trekt Jenny dichterbij zich toe.)* Dan passen wij goed bij elkaar, vindt ge ook niet!

JENNY: *(Onwennig, gluurde naar Oma.)* Maar allé Jaak. Wat zal Oma wel niet denken! *(Wil afstand met Jaak behouden.)*

JAAK: Oma?! Och, die denkt alleen maar aan twee rechtsen, twee averechtsen en op tijd minderen. *(Trekt nogmaals Jenny naar zich toe.)* Maak u daar maar geen zorgen over. Bovendien is zij ook eens schoon en aantrekkelijk geweest. *(Hij beroert even Jenny's wang.)* Schoon en aantrekkelijk zoals gij nu zijt.

JENNY: *(Weert Jaak af.)* Echt Jaak, ik voel me erg onwennig. *(Kijkt naar Oma.)*

JAAK: *(Staat recht.)* Ik ook, ik ook. *(Loopt verveeld achter de sofa van Jenny heen en weer. Dan klaart zijn gezicht op. Hij gaat naast Jenny op de armsteun zitten en vraagt poeslief.)* Zeg Jenny, gij houdt toch zo van muziek, he? Hebt ge mijn nieuwe stereo-installatie al gezien?

JENNY: Uw stereo-installatie? Neen.

JAAK: Het beste van het beste. Met CD-speler en al.

JENNY: *(Benieuwd.)* Echt waar!

JAAK: Ja, het neusje van de zalm. Zij staat op mijn kamer. Een juweeltje is het. Willen we eens even gaan kijken? *(Jenny knikt ja. Beiden af naar slaapkamer.)*

Zevende tafereel

OMA: *(Staat weer recht uit haar schommelstoel.)* Jaaaa!!! Als dat maar goed komt!!!

(Met haar wandelstok sukkelde ze tot bij de buffetkast. Dan hoort ze vanuit de slaapvertrekken naderende stemmen. Ze blijft staan.)

Anny en Magda op. Magda draagt een aantal zomerse kleedjes over haar arm. Anny houdt een kleedje tegen zich aan.)

MAGDA: En zal ik daar niet te erg mee opvallen?

ANNY: Zeker niet. Wel, ik voel me al helemaal in een zwoele zuiderse vakantiestemming. *(Ze maakt een wiegende heupbeweging. Magda lacht. Geen van beiden hebben ze Oma opgemerkt, die achter hun rug naar de slaapkamers verdwijnt)*

MAGDA: En dit hier ga ik dragen als ik 's ochtends naar het strand ga. *(Houdt kleedje voor zich en zet een strohoedje op.)*

ANNY: *(Houdt een glitterkleedje omhoog.)* Oh, la la. Dit is net iets voor 's avonds aan de bar.

MAGDA: *(Neemt het kleedje over en paradeert ermee door de kamer. Ze speelt toneel.)* Ober, voor mij een cocktail. Hmm? Jaja, zoals gewoonlijk. *(beiden lachen.)*

ANNY: *(Zet een lachwekkende ouderwetse bebloemde badmuts op. Gaat voor de spiegel staan.)* Is dit een badmuts Magda? Of een schaal zeevruchten?

MAGDA: *(Merkt Anny met badmuts.)* Oh Anny, geef hier. Doe dat gedrocht van uw hoofd!

ANNY: Als ik van u was, ik zou in het zwembad toch maar onder water blijven, hoor. *(Trekt lachend de badmuts van haar hoofd.)*

MAGDA: *(Houdt een jurk voor.)* Nee maar! Deze jurk heb ik jaren geleden nog van Leon gekregen. *(De opgewekte stemming bij Magda slaat na het uitspreken van Leons naam om in onzekerheid. Ze laat langzaam de voorgehouden jurk zakken.)* Leon...

ANNY: Wat zegt ge?

MAGDA: Ik... ik ga niet.

ANNY: Ge gaat niet!

MAGDA: *(Gelaten.)* Neen, ik blijf thuis. Ik vertrek niet naar Spanje.

ANNY: Wat zullen we nu krijgen? Ge gaat zo'n buitenkans toch niet aan uw neus laten voorbijgaan zeker!

MAGDA: *(Zucht)* Ik kan Leon niet alleen thuis achterlaten.

ANNY: Alleen? En Jaak is er toch ook nog.

MAGDA: *(Bedroefd lachje.)* Jaak? Ja..., nog zo'n fiasco in huis. Neen Anny, ik ben bang dat ik dit huis na 14 dagen niet meer terug zal

kennen. En oma! Oma is er ook nog.

ANNY: Oma kan zich best nog behelpen. Daar zou ik me geen zorgen om maken. En wat uw ventje en die zoon van u betreft. Hun ogen zouden eindelijk eens opengaan als gij er niet zijt. Ze zullen dan pas beseffen wat het betekent altijd maar "kuismadam" te moeten spelen. En ze zullen dan pas beseffen wat het betekent, dag in dag uit, altijd maar diezelfde sleur in huis te moeten aanpakken. (*Magda glimlacht flauwtjes.*) Onze Jos, ha... die beseft dat al lang. Die zijn ogen zijn jaren geleden al open gegaan. Nee Magda, zolang ge die heren de pap in de mond blijft geven, zolang zult ge voor meid moeten blijven spelen.

MAGDA: Denkt ge dat?

ANNY: Neem het van mij aan. Het sterke geslacht moet soms serieus op zijn plaats gezet worden. En daarbij, als vrouw hebt ge al eens een uitlaatklep nodig.

MAGDA: (*Terzijde, met een kwinkslag.*) Ja, uw uitlaatklep kennen we allemaal.

ANNY: Hmmm? Neen, ik meen het. Ik heb ondervonden dat al de spanningen van u afvallen, als ge van tijd tot tijd met de vuist op tafel slaat. Ik doe dat thuis regelmatig. En dan roep ik uit wat er op mijn lever ligt. (*Slaat ondertussen met de hand of vuist op de eettafel.*) En dat lucht op. Probeer het maar eens.

MAGDA: Ach neen.

ANNY: Geloof me. Een goede mep op tafel zal U deugd doen.

MAGDA: Ik weet het niet.

ANNY: (*Met aandrang op tafel bonkend.*) Komaan Magda, flap het er uit! Ge zult zien, het helpt.

MAGDA: (*Aarzelt even. Doet dan een schuchtere poging om op de tafel te slaan.*)

ANNY: Maar neen, daar moet meer kracht in zitten. Zo van: "Nu is het gedaan!" (*Slaat hard op tafel.*)

MAGDA: (*Slaat iets vinniger op tafel.*) Leon, ik heb er genoeg van!

ANNY: (*Aansporend*) Voilà! Dat doet goed hè!

(*Verstrepen, leeftijdsgenoot en vriend-duivenmelker van Leon. Steeds met grijze stofjas aan en klak op. Beweegt zich traag sleffend. Heeft een duivenkoffertje in de hand. Hij komt op via de hall en wil zijn aanwezigheid kenbaar maken, maar blijft verschrikt*

en stil in de deuropening staan als hij Magda hoort roepen. Anny en Magda merken hem niet op.)

MAGDA: *(Met gespeelde woede, slaat hard op de eettafel.)* Voor eens en voor altijd, dat moet gedaan zijn. Het is te hopen dat Leon het nu eindelijk eens in zijn oren knoopt! Ik ben het verschrikkelijk beu. Het zit me tot hier. Tot hier zit het me. *(Verstrepen verdwijnt, bij het einde van het geroep stilletjes via de hall.)*

ANNY: *(Vol verwachting.)* En?

MAGDA: *(Met diepe zucht.)* Ja, ge hebt gelijk. Dat lucht op.
(Buitendeur valt hoorbaar dicht.)

Is daar iemand?

ANNY: *(Kijkt in de hall.)* Neen, het zal de wind geweest zijn.

MAGDA: Eigenlijk hebt ge gelijk, Anny. Die heren hier in huis leven als God in Frankrijk. En nu dat ik eindelijk eens de kans krijg om in mijn eentje wat rust te nemen... *(Overweegt even.)*

ANNY: Awel dan?... *(Zingt aanmoedigend, met dansspasjes.)* Et viva Espana...

MAGDA: *(Plots vastberaden.)* Ik ga!

ANNY: Voila, nu hoor ik U praten. En daarbij, als gij weg zijt, dan zal ik hier wel een oogje in 't zeil houden. Daar heeft Leon vast en zeker niets op tegen.

MAGDA: Vast en zeker niet.

ANNY: Weet ge wat? Gij hebt het seffens veel te druk met koffers pakken. Laat mij een lijstje opmaken voor Leon, met huishoudelijke taken. Zo van die klein prutskes die hij zeker niet mag vergeten.

MAGDA: Zoudt ge dat echt willen doen?

ANNY: Laat Anny nu maar eens doen. Ik weet heus wel welke karweitjes er in huis te doen zijn. En daarbij, het opmaken van zo'n lijstje is geen enkel probleem voor mij. Onze Jos krijgt er zo elke week eentje onder zijn neus geduwd.

MAGDA: Alvast bedankt, Anny. *(Dan nadenkend.)* Maar hoe ga ik het Leon vertellen? Het is misschien toch het beste om hem heel voorzichtig in te lichten. Hij zou anders te hard verschieten. Zoiets moet ge... diplomatisch aanpakken.

ANNY: Dat is juist. Ik zal het hem wel zeggen.

MAGDA: Euh neen,... dat is niet nodig! Ik vind er wel iets op.

ANNY: Enfin, ik ben ermee weg. Ik zal thuis mijn zonnebril van de Akkerpolis eens gaan zoeken. Allé, tot straks. *(Af via hall.)*

MAGDA: *(Neemt alle kleren vast.)* Hij zal wel weer op zijn duivenkot zitten. Vooruit, laten we hem maar ineens gaan roepen. *(Zet het strooien hoedje op. Al zingend af naar de keuken.)* ...Et viva Espana...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze